

ПАМ'ЯТІ КОЛЕГ

Пам'яті Ігоря Орестовича Мартинюка

14 жовтня 2020 року після важкої хвороби помер Ігор Орестович Мартинюк, доктор соціологічних наук, провідний науковий співробітник відділу соціальної психології Інституту соціології НАН України.

Ігор Орестович народився 10 квітня 1957 року в м. Харкові. У 1979 році закінчив філософський факультет (відділення психології) Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка. З 1979-го по 1983-й працював в Інституті управління народного господарства УРСР молодшим науковим співробітником і паралельно навчався у заочній аспірантурі Інституту філософії АН УРСР, а з листопада 1983 року по серпень 1984 року — у стаціонарній, по закінченні якої працював молодшим науковим співробітником та науковим співробітником відділу філософських проблем психології, завідувачем сектору соціально-психологічних проблем громадської думки. У 1990–1993 роках навчався в докторантурі Інституту соціології. Після закінчення докторантури з 1993 року працював провідним науковим співробітником відділу соціальної психології. У 2011-му здобув звання старшого наукового співробітника.

Ігор Орестович був яскравим представником наукової школи Л.В. Сохань, розвиваючи у своїх працях проблематику життєтворчості. Його кан-

дидатська дисертація, присвячена дослідженню життєвих цілей особистості, була покладена в основу монографії “Життєві цілі особистості: поняття, структура, механізми формування”.

Цю проблематику він розвивав і надалі у докторській дисертації, захищеній 1993 року на основі монографії “Проблеми життєвого самовизначення молоді (досвід прикладного дослідження)”. Ігоря Орестовича вирізняли глибокі філософські та соціологічні знання, прагнення до ретельного, системного аналізу широкого кола проблем суспільного життя. Загалом в його науковому доробку більш як 150 наукових праць, де розвивалася проблематика соціології особистості, статусно-рольової структури сучасного українського суспільства, суб'єктивної символічної реальності тощо.

Під керівництвом Ігоря Орестовича зростали і формувалися нові дослідники, які продовжували розвивати ідеї школи життєтворчості. Він був керівником 3-х успішно захищених кандидатських та консультантом 4-х докторських дисертацій. Проводив велику науково-організаційну роботу, будучи членом спеціалізованих вчених рад Інституту соціології НАН України та Класичного приватного університету (м. Запоріжжя), в яких постійно виступав на захистах дисертацій як експерт і опонент. Неодноразово очолював державні екзаменаційні комісії у вищих навчальних закладах, які здійснюють підготовку соціологів.

Він був активно залучений у життя соціологічної спільноти країни, зокрема у 1994–2006 роках його обирали головою ревізійної комісії соціологічної асоціації України.

Надзвичайно велику роботу здійснював Ігор Орестович упродовж останнього десятиріччя як відповідальний редактор, а згодом і заступник головного редактора таких видань Інституту соціології, як “Соціальні виміри суспільства” та “Українське суспільство: моніторинг соціальних змін”. Його вдумлива критика і корисні поради надавали неоціненну допомогу авторам. Він також був членом редколегії фахових видань “Український соціум” та “Соціальні технології: актуальні проблеми теорії та практики”.

Ігор Орестович розкрився не тільки як академічний дослідник, а й як популяризатор науки. Написана ним у співавторстві з Н. Соболевою у жанрі друкованої вистави книга “Люди і ролі” й дотепер залишається взірцем захопливої й одночасно ґрунтовної розмови науковців із читачами.

І ще одна унікальна риса вирізняла його серед колег. Ігор Орестович був кандидатом в майстри спорту з шахів і незмінним капітаном команди Інституту соціології на шахових турнірах серед первинних профспілкових організацій київських установ НАН України, де і сам він, і команда інституту завжди посідали призові місця.

Ігор Орестович пішов з життя раптово, повний нових творчих задумів, але його внесок у розвиток соціально-психологічного доробку в українській соціології залишиться як у його працях, так і в напрацюваннях його учнів. Його бракуватиме всім його колегам і друзям, його рідним, дітям, онукам. Світла йому пам'ять!

Відділ соціальної психології